

[Helge Sander]

dette forslag ligefrem kan skaffe flere job. Sådan blev det fremstillet. Tværtimod – det vil skaffe færre job.

Dermed kan jeg passende gå over til hr. Bakholt, der talte om en bedre planlægning i virksomhederne. Ja, resultatet bliver selvfølgelig en bedre planlægning i virksomhederne, men det er en planlægning, hvor man helgarderer sig, således at man ikke risikerer at komme til at stå med medarbejdere, man skal betale til i 77 dage. Jeg kan forsikre, at der bliver planlægning. Det bliver en mere vent og -seholdning og en defensiv beslutningsproces, som virkeligheden desværre har bekræftet i disse usikre tider. Så derfor mener jeg, det er et direkte uheldigt lovforslag lige akkurat nu.

Fru Lilli Gyldenkilde taler om fleksibilitet. Vi har ganske rigtigt en rimelig fleksibilitet i dag set i forhold til udlandet. Men det var ikke det, jeg sagde. Jeg beklager, hvis det er således, at vi fjerner den fleksibilitet. For så er der nemlig ikke nogen, der tør planlægge positivt, men desværre formentlig vil planlægge endnu mere defensivt, end vi oplever i dag. Så jeg mener faktisk hvert eneste ord, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Det grundlæggende for hr. Helge Sanders argumentation er, at der kun skal tages hensyn til én ting, og det er de økonomiske interesser. Mennesket skal der overhovedet ikke tages hensyn til. Det er det, jeg får ud af hr. Helge Sanders indlæg.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu holder jeg meget af Socialdemokratiets ordfører, hr. Bakholt, og sædvanligvis plejer jeg også at forstå, hvad hr. Bakholt siger, men jeg må erkende, at jeg ikke helt kunne følge den argumentation, vi netop har hørt her.

Jeg har et fortræffeligt samarbejde med Venstres arbejdsmarkedsordfører, og jeg kan ikke se, at der er anledning til at slå kiler ind imellem de to regeringspartier i denne sag. Vi er meget enige om at være bekymrede på grund af dette lovforslag, og vi mener faktisk, det vil være en god idé, om man afventede de bestræbelser, som finder sted på europæisk plan, gående ud på at få nogle fælles ordninger på dette område.

Vi er meget bekymrede for, om dette her i virkeligheden ender med at give færre arbejdspladser, og det er i høj grad et spørgsmål om mennesker og om kød og blod, kan jeg sige til hr. Bakholt.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg synes, at det sidste, den konservative ordfører sagde, var så vigtigt, at det skal gentages, og derfor fastholdt jeg min anmodning om at få ordet for en kort bemærkning.

Det er helt urimeligt, når hr. Bakholt tager patent på det menneskelige aspekt i den ulykkelige situation, vi står i på arbejdsmarkedet, og i hvert fald helt fuldstændig urimeligt set i lyset af dette lovforslag, for jeg kan garantere både fru Lilli Gyldenkilde og hr. Bakholt for, at de, hvis man ser på det menneskelige aspekt, har gjort deres kære vælgere og lønmodtagere en meget dårlig tjeneste bare ved at fremsætte dette forslag. Det har allerede i dette minut skabt øget usikkerhed rundt omkring i landet i de virksomheder, som måske overvejede at ansætte nogle. Hvem tør det? Hvis det var hr. Bakholt og fru Lilli Gyldenkildes egne midler, der skulle på højkant, ville de heller ikke ansætte en eneste, hvis det var på disse vilkår.

Tom Behnke (FP):

Lovforslaget er en betydelig opstramning i forhold til den nugældende lovgivning, der jo allerede sikrer lønmodtagerne varsling om afskedigelse ved virksomhedslukninger. Umiddelbart skulle lønmodtagerne være glade for et lovforslag som det foreliggende, men spørgsmålet er, om resultatet ikke bliver, at virksomhederne ansætter færre medarbejdere, når der skal laves så restriktive bestemmelser. Det vil nemlig medføre, at virksomhedslederne eller -ejerne vil tøve med at ansætte flere eller ud sætte ordrerne eller helt afvise at tage nye ordrer ind eller lade det eksisterende personale løbe lidt hurtigere, for hvem tør tage en større ordre ind og udvide staben, hvis man ved, at det er for en kortere periode, og at man derefter hænger på udgifterne i yderligere flere uger ud over, hvad projektet gav anledning til? Det vil alt andet lige betyde, at enten undlader man at ansætte mere personale, eller også er man nødt til at lægge en overpris på, når man skal give tilbud på varerne. Og så må vi se i øjnene,